

Thương Tiếc AH Nguyễn Đắc Khoa

AH Bùi Đức Hợp

Trong lúc viết bài "Mùa đông 2017 của tôi", tôi nhận được email của anh Sâm thông báo: "Anh Nguyễn Đắc Khoa, người bạn thân của chúng ta, đã mãn phần vào lúc 12 giờ trưa ngày thứ bảy 24/3/2018 tại tư gia 5151 Best Tree Forest Dr, Dallas, TX." Tôi ngưng viết, thần thờ như người mất hồn, tưởng nhớ tới anh.

Anh ra trường Cao Đẳng Công Chánh / ngành Địa Chánh năm 1958. Năm 1979, gia đình anh vượt biển định cư tại Hoa Kỳ cùng năm với tôi.

Năm 1998, khi về hưu, tôi dọn nhà về Garland, TX. Nhờ danh sách AHCC, tôi tìm đến gặp anh. Anh chị ân cần tiếp đón tôi tại tư gia, nơi mà chị mở trường mẫu giáo tư. Anh rủ tôi tham gia các sinh hoạt cộng đồng địa phương, trong đó có việc chỉnh trang nhà thờ tại giáo xứ Thánh Tâm, Carrollton, TX. Anh làm thơ với bút hiệu Nguyễn Khoa, thơ đi vào lòng người, nhiều tập thơ đã được phổ nhạc trên đài.

Năm 2000, tôi dời nhà về San Jose, CA cho tiện công việc thiện nguyện. Tuy xa cách, chúng tôi vẫn thường xuyên liên lạc bằng email hay điện thoại. Trong thư đề ngày 21/8/2001, Anh viết:

"Bất chợt nhận được Hôi Ký anh gửi tặng, vừa ngạc nhiên vừa thích thú. Tôi có được thơ anh Thiệp và chúng tôi nể nang anh quá; anh vẫn lý tưởng, mẫu mực và trái lòng mình cho muôn người; thật là quý hiếm..."

Mỗi lần, tôi về nước làm thiện nguyện hay viết về một đề tài, anh đều khích lệ tôi như trong thư dưới đây đề ngày 3/2/2005:

"Tôi đã print out toàn bài "Sống vui với bệnh tật" của anh để góp đăng vào đặc san Cao Niên Dallas. Bài anh viết lôi cuốn cả, nhất là hợp với hoàn cảnh tâm tư tình cảm của người cao niên, ai mà không vương bệnh này hoặc bệnh kia. Anh đã cho một tài liệu kinh nghiệm quý giá vừa giúp cho bạn bè hiểu biết về bệnh trạng của mình, vừa thấy được an ủi, nghe lời khuyên của tác giả, nâng cao tinh thần trong tình trạng sức khỏe mong manh vì tuổi đời chông chát".

Tuy mãi mê với công tác thiện nguyện, tôi vẫn thăm hỏi anh qua bạn bè. Bỗng một ngày, tôi được tin anh không đọc sách, không viết thơ vì mắt anh đã mờ do bệnh mắt ác tính. Anh chữa chạy nhiều nơi, các BS Mắt đành bó tay. Bây giờ đôi mắt anh mù hẵn. Mỗi khi đi vệ

sinh, anh lần mò theo đường dây do chị căng sẵn từ chỗ nằm cho đến phòng vệ sinh.

Nhận tin này, tim tôi thắt lại. Sao số phận lại nghiệt ngã với anh! Chị Khoa ơi! Để anh yêu thiên nguyện như trước, Chị hãy đọc cho anh nghe truyện "Tôi có 3 ngày để trông" của văn sĩ Helen Keller. Bà bị mù lòa và câm điếc từ năm 2 tuổi; nhờ kiên trì học tập, bà đậu văn bằng Tiến Sĩ.

Tuy không liên lạc thường xuyên với anh chị, hằng đêm, tôi vẫn thường thức thơ anh trên youtube qua những bài:

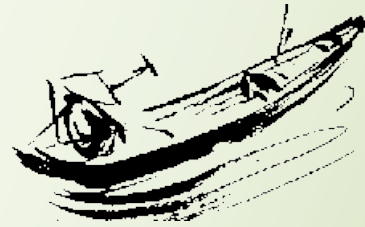
Dấu Xưa Quê Cũ, Trở Lại Chốn Xưa do Hương Nam ngâm, Bến Phà Xưa do Việt Minh ngâm v. v.

Thơ của anh làm thốn thục biết bao trái tim, trong đó có tôi. Tôi nghe thơ anh như để gần lại anh. Tôi tự hỏi một chuyên gia đo đạc yêu nghề, một nhà thơ lỗi lạc như anh, tại sao Thượng Đế lại lấy đi đôi mắt anh?

Anh ra đi để lại bao nỗi thương tiếc cho người thân, bạn bè. Tôi gục đầu xuống bàn thương nhớ và cầu chúc hương hồn anh sớm tiêu diêu nơi cõi Phật.

BPT xin trích đăng 3 bài thơ của nhà thơ Nguyễn Khoa và do AH Lê văn Sâm làm DVD, xin các AH/TH Công Chánh click vào những hàng chữ sau để nghe và xem tài nghệ của một Ái Hữu quá cố:

- 1- [Dấu Xưa Quê Cũ](#)
- 2- [Trở Lại Chốn Xưa](#)
- 3- [Bến Phà Xưa](#)

Dấu Xưa Quê Cũ

*Hai mươi năm về thăm quê hương cũ
Chuyến phà ngang đưa lữ khách sang sông
Dòng Hậu Giang sóng nước vỗ mênh mông
Vẫn mây trắng ngập khung trời xưa đó
Nhớ áo ai xưa thướt tha trong gió
Má ửng hồng náu vạt áo tung bay*

*Hai mươi năm về thăm thành phố cũ
Nẻo đường quen thấy lạc lõng bơ vơ
Ghé quán xưa vẫn trông ngóng đợi chờ
Bời không khéo để cho ai hờn dỗi
Giá vận nước không tang thương biến đổi
Thì chiều nay ta đâu phải lẻ loi*

*Hai mươi năm về thăm ngôi trường cũ
Hành lang buồn đứng trú những chiều mưa
Lòng buồn ngùi trước lớp học ngày xưa
Ta ngồi lại góc bàn thân thương đó
Nhìn bụi gỗ, bảng đen, hàng ghế cũ
Cố nhân đâu, nghe trống vắng buồn tênh*

*Hai mươi năm về thăm dòng sông cũ
Hàng dừa nghiêng còn lả bóng ven bờ
Giữ trong tim một hoài bão ước mơ
Ngày trở lại bến xưa ta dừng bước
Trên mảnh đất thân yêu từ thuở trước
Sống cuối đời bên sông nước quê hương*

Nguyễn Khoa